

JELENTŐS VÍZGAZDÁLKODÁSI KÉRDÉSEK

2-12 Nagykőrösi-homokhát TERVEZÉSI ALEGYSÉG

Közép-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság
Vízvédelmi és Vízyűjtő-gazdálkodási Osztály

2014.

1. A tervezési alegység leírása

A tervezési alegységet északi, nyugati, déli irányban a természetes magas vonulatok, míg keletről a Tisza folyó határolja. Közigazgatásilag Jász-Nagykun-Szolnok, Bács-Kiskun és Pest megyékhez tartozik. Az alegység teljes területe 3607 km².

A felszínét elsősorban a vizek és a szél alakították ki. A területet északnyugat felől kissé magasabb fekvésű domborzat jellemzi, míg keleten a terület sík.

A települések között van városi rangú, de leginkább községek, falvak jellemzik. Az alegységen található települések közül 13 Jász-Nagykun-Szolnok, 6 Bács-Kiskun, 9 pedig Pest megyéhez tartozik, melyekből 7 db város, 19 db nagyközség-község, illetve 2 db tanyás jellegű település.

Gazdasági jellegét tekintve mezőgazdasági, melynek szintje a szántóföld minőségének függvényében változik. Magasabb értékű földterületek a középső és keleti részeken találhatóak, ezért itt a mezőgazdasági szántó művelés a jellemző. Az északi területeken szántóföldi és legelő művelés folyik.

A tervezési alegységet érintő belvízöblözetek öntözővízzel való ellátottsága változó. Egyes öblözetek intenzíven öntözhetőek öntözőcsatornákon, illetve egyes üzemi és üzemi csatornák közvetítésével. Az öblözet további területein a vízbeszerzés felszín alatti vizekből és a belvízcsatornákon levezetett belvizekből történik. A felszín alatti vízkivételek főként a Duna-Tisza közti homokhátságra jellemzőek.

Tiszakécskei Holt-Tisza

Az érintett területen található a Tiszakécskei Holt-Tisza, mely természetes lefűződéssel keletkezett. Területe kb. 80 hektár. „Bölcs” hasznosítású holtágak közé tartozik. Több holtághoz hasonlóan belvizek tározására szolgál.

Az alegység árvízi kockázata igen nagy, területén 1998 óta a Tisza folyón észlelt vízállások többször meghaladták az addig mért legmagasabb vízszinteket. A korábban magasparkként nyilvántartott területeket is gátakkal kellett védeni. A szolnoki vízmércénél észlelt eddigi legmagasabb vízállás 1041 cm volt (2000. április 19-én), a legalacsonyabb vízállás pedig -279 cm (2003. augusztus 21-én). A MÁSZ értéke Szolnoknál 961 cm.

2. Jelentős emberi beavatkozások a területen

2.1. A vízgyűjtő egészét érintő, a lefolyást jelentősen módosító beavatkozások, a vízgazdálkodást meghatározó adottságok

A Kőrös-ér vízgyűjtőjének északnyugati része a Duna–Tisza közti homokhátság nagy esésű területeihez kapcsolódóan már a sík- és dombvidék közötti átmenetet képviseli. A lefolyási viszonyok természetesen, a Tisza magas vízállása idején szivattyúval szabályozott.

A Gerje és a Közös belvízcsatornák vízgyűjtőjének északi-északnyugati része a Duna–Tisza középhegységre jellemzően nagy esésű, a többi területen egyértelműen a síkvidéki jelleg dominál. A vízvisszatartó műtárgyak által a mederben tározás valósul meg.

A Perje vízjárását, a belvizek levonulását elsősorban a Hársaséri dolinából kiinduló (igen nagy esésű) Perje-felső mellékcsatorna határozza meg. A tavaszi hóolvadások, a nyári záporok és zivatarok a Perje-felső mellékcsatorna adottságai miatt a Perjén okoznak gondot. A csatornán vízvisszatartást valósítanak meg.

Perje

A Peitsik-ér vízgyűjtő területe teljes egészében síkvidéki terület, tiszamenti öblözetei mélyfekvésűek, vízjátéka természetes.

Az ármentesítések után a belvízvédelem megoldására létrehozott belvízelvezető rendszerek öblözeteket alkotnak. A csatornák által összegyűjtött víz befogadóba történő gravitálása a – befogadó vízállásától függően – nem mindig lehetséges, így a Kőrös-ér torkolati szivattyútelep kialakítására került sor. A többi csatorna torkolati szakaszában medertározás történik. Kritikus esetekben mobil szivattyúállások felvonultatásával javítják a csatornák befogadóképességét. A csatornába öntözővíz betáplálás nem történik, ezért a lefolyás a természeteshez közeli. Nagy a vízjáték, időnként kiszáradó mederszakaszok is jellemzőek.

A tervezési alegységen 2 db, a Tiszavárkony I. öntözőrendszer és a Tiszakécskei öntözőrendszer található.

A Tiszavárkonyi I. öntözőrendszerhez tartozó öntözőcsatorna teljes hossza 2165 fm. A Tiszakécskei öntözőrendszerhez tartozó öntözőcsatornák teljes hossza 10527 fm. Az érintett alegységen kizárólagos állami tulajdonú csatorna nem található.

2.2. Árvízvédelmi célú beavatkozások

Szolnok és Tiszakécske között a közút, illetve a magaspart felhasználásával szakaszosan épült a töltés. Tiszakécske és Alpár között az építés 1866-ban kezdődött.

Csongrád és Szolnok között 21 átmenetben, 31 km hosszra terjedtek ki a szabályozások.

Az átmetszések létesítése során kezdődtek el a középvízi szabályozások, amely kisebb részben az átvágás felső és alsó végének biztosítását, nagyobb részben a mederhez közel épült árvízvédelmi töltések, települések melletti szakadópartok megkötését jelentette.

A partbiztosításokat általában rőzséből és kőből vegyesen építették. Kényesebb helyeken (töltések, települések közelében) a part magasságáig készítették burkolatot.

2.3. A vizek tározását, visszatartását célzó beavatkozások, vízátervezések

A Duna-Tisza közti homokhátság vízhiányos területein a klimatikus viszonyok okozta szélsőségek kiegyenlítésére a szabad vízkészletek helyben tartására kell törekedni. Így a főműveken medertározók épültek, melyek a természetes sebességviszonyokat és a vízszínesést is jelentősen megváltoztatták.

2.4. Vízkivételek

Az alegység területén a felszín alatti vízkészletek mennyiségi állapotába történő legjelentősebb beavatkozások a vízkivételek. Ezek túlnyomó része fűrt kutakból történik, az egyéb víznyerő objektumok aránya elenyésző.

Fontos megemlíteni, hogy a vizsgált térség bizonyos területein jelentős méreteket öltött az engedély nélküli öntözési célú vízkivétel.

A felszín alatti vizek védelmére vonatkozó 219/2004 (VII. 21.) Korm. rendelet melléklete szerint az alegység területe – illetve az arra eső települések mindegyike – a felszín alatti víz állapota szempontjából érzékeny, a terület beszivárgási jellege, valamint a fő vízadók felszínhez közeli elhelyezkedése miatt. Nitrát szempontjából Csemő és környezete érzékeny minőségű. Cegléd, valamint az attól nyugatra, dél-nyugatra elhelyezkedő települések (Pilis, Albertirsa, Ceglédbercel, Dánszentmiklós, Mikebuda, Csemő) területén a felső 20 méterben helyenként már magas nitrát értékek mérhetők.

Az alegység területén fekvő településeken az ivóvízellátásban jelentős vízminőségi, illetve vízmennyiségi problémát nem tudunk megfogalmazni. A vizsgált térségben ismereteink szerint üzemelő sérülékeny ivóvízbázis nincsen. Csemő község közigazgatási területének dél-nyugati részén előzetes megkutatásra került egy 15 000 m³/nap kapacitású távlati vízbázis, melynek védőidom-védőterület rendszere határozattal kijelölt.

Az alegységre eső települések mindegyike ivóvízzel közüzemi úton ellátott. A tervezési alegységben érintett 25 db településből 19 db önálló vízművel rendelkezik, 6 db település két regionális rendszerhez tartozik. Négy település a Tiszakécske-Tiszabög-Kerekdomb-Lakitelek rendszerhez tartozik, kettő (Szolnok és Tószeg) pedig a szolnoki regionális rendszerhez,

JELENTŐS VÍZGAZDÁLKOSÁSI KÉRDÉSEK 2-12 TERVEZÉSI ALEGYSÉG

amely a Szolnoki Felszíni Vízműről ellátott. A Szolnoki Felszíni vízműről ellátott további települések: Rákóczifalva, Rákócziújfalú, Szajol, Szászberek, Újszász, Zagyvarékas.

A jövőben az ivóvízminőség EU normatíváknak való megfeleltetése a cél. A minőségi problémák alapvetően a felszín alatti vizekben lévő vízszennyezőkre (arzén, ammónium, vas, mangán, bór) vezethetők vissza

Az Észak-Alföldi Régióban 2005. év során kezdődött az Észak-Alföldi Régió Ivóvízminőség-javító Program *II. üteme*, melyben három település érintett (Tiszajenő, Tiszavárkony, Vezeny).

A 2006-ban indult Pest megyei Ivóvízminőség-javító Programban 6 db település szerepel: Abony, Jászkarajenő, Kocsér, Körösetetlen, Törtel és Újszilvás. A tervezett Ivóvízminőség-javító Program keretében Törtel településen létesült ivóvízminőség-javító kút.

2.5. Mezőgazdasági eredetű diffúz szennyezések hatása

A területen jelentős mértékben valósítanak meg szántóföldi és gyümölcsös művelést. Ezekre a táblákra tápanyag kihordás is történik. Azokon a területeken ahol a belvíz veszélyeztetettség magas, nagy valószínűséggel kimosódás is megfigyelhető. Ha a belvíz a felszínen össze tud gyülekezni, ezek a tápanyagban gazdag vizek a csatornába kerülhetnek bevezetésre. A belvízcsatornákra ezek nagy terhelést jelentenek.

A felszín alatti vizekre nézve nem okoznak nagy vízminőségi terhelést, mivel a csatornában nem tartózkodnak hosszú ideig.

2.6. Szennyvízelhelyezés, csatornázottság, szennyvíztisztítók

A terhelések, vízbevezetések tekintetében gondot okoznak a települési kisebb, kis hatásfokkal működő szennyvíztisztítók kibocsátásai. A jelenlegi tendencia a kisebb szennyvíztisztítók létesítésének irányába mutat, és befogadóként a területen található vízfolyásokat célozzák meg, mely irány a felszíni és felszín alatti vizek jó ökológiai állapotának elérését, ill. fenntartását hátráltatja, illetve adott esetben ellehetetleníti. A tervezési alegységen küszöbérték feletti terhelést jelentett a talajvíz szempontjából a keletkezett szennyvízelvezetésének hiánya. Nagykőrösön (25.000 LE) és Tiszakécskén (32.000 LE) KEOP projektek keretében a település csatornázottságának növelése nagyban hozzájárult a sekély porózus víztest jó kémiai állapotának megőrzéséhez. Ezek a települések a 314/2005. Kormányrendelet mellékletei alapján megfelelőek az előírt határértékeknek.

Szennyvízelvezetés jellemzői:

Az alegység területén 25 település belterülete található, melyek közül 16 csatornázott. A Szolnok város kivételével csatornahálózat túlnyomó része elválasztó rendszerű. Az átlagos csatornázottság 66 %-os.

A szennyvíz program során várhatóan további 6 település szennyvíz kérdése oldódik meg. Egy település szennyvize az alegységen kívüli szennyvíztisztító telepre kerül elvezetésre.

JELENTŐS VÍZGAZDÁLKOSÁSI KÉRDÉSEK 2-12 TERVEZÉSI ALEGYSÉG

Szennyvíztisztítás:

Az összegyűjtött szennyvizet 9 település önálló szennyvíztisztítóban, további 8 település 2 regionális szennyvíztisztítóban tisztítja. A térség legnagyobb szennyvíztisztítója a szolnoki, amely Szolnok város és 6 település szennyvizét tisztítja. Az alegységben összességében 10 db közüzemi szennyvíztisztító üzemel.

Szolnok 4 településről gyűjti a szennyvizet. Ennek befogadója a Tisza, amely más alegység kijelölt víztestje.

Az alegység egy településén a biológiailag tisztított szennyvizet faültetvényen (energiafűz) helyezik el. Egy településen természetközeli szennyvíztisztítás valósul meg. A szennyvíztisztítás művi technológiára történő átalakítása pályázati forrással valósul meg.

A szennyvíztisztítók által kibocsátott, tisztított szennyvizek elhelyezése a szolnoki szennyvíztisztító esetében állandó vízfolyásba, a többi esetben időszakos vízfolyásba történik a bevezetés. A kibocsátott tápanyag jelentősen rontja az időszakos vízfolyások vízminőségi paramétereit. A magasabb tápanyag és lebegőanyag-tartalom miatt a vízfolyásokban fokozódó lerakódás rontja a befogadó vízszállító képességét.

A területen 6 db nagyobb ipari jellegű szennyvíztisztító működik, amelyek összességében 2210 em³ tisztított szennyvizet bocsátottak a befogadóba.

Települési folyékony hulladék:

A kommunális szennyvíztisztítók mindegyike fogad TFH-t. Ennek ellenére a teljes térségre vetítve nem tekinthetjük megoldottnak a TFH elhelyezési problémáját, mert az egyes településeken az aránylag nagy szállítási távolság megdrágítja az elhelyezést.

2.7. Települési eredetű egyéb szennyezések

A területen 16 db egységes környezethasználati engedéllyel (IPPC) működő cég található. Ezek közül 6 db nagylétszámú állattartó telep, 9 db ipari, feldolgozó ipari tevékenységű és 1 db regionális lerakó.

Az alegység területén egy regionális hulladéklerakó található. A Duna-Tisza-közi Nagytérségi Hulladékgazdálkodási rendszeren belül megépült Ceglédi Regionális Hulladékkezelő Központ a csatlakozott települések hulladékát 2007. végétől, 2008 elejétől fogadja.

A régi, bezárt települési hulladéklerakók folyamatosan rekultiválás alá kerülnek. Az alegység területén Abony és Szolnok város hulladéklerakói projekt keretén belül kerültek rekultiválásra. Tiszakécske város szintén projekt keretében kívánja helyreállítani a települési szilárd hulladéklerakót.

A rendszeres hulladékgyűjtésbe bevont lakások aránya a Szolnoki kistérségben a legnagyobb (90-98%), a Ceglédi és Kecskeméti kistérségben 65-80 % közötti.

Helyreállították a Natura 2000 terület közé tartozó területeket, illetve projekt keretén belül Nyársapát község települési szilárd és folyékony hulladéklerakójának rekultivációja is folyamatban van.

2.8. Jelentős települési, ipari és mezőgazdasági eredetű pontszerű szennyezőforrások és terhelések

JELENTŐS VÍZGAZDÁLKOSÁSI KÉRDÉSEK
2-12 TERVEZÉSI ALEGYSÉG

A tervezési alegység területén jellemző mind az ipari, mind a mezőgazdasági vízfelhasználás, ezekből a tevékenységekből származó használtvíz bevezetések nagy mértékben terhelik a víztesteket. A mezőgazdaságból származó használtvizek között jellemző a halastavi lecsapolás terhelő hatása.

A jelentősen belvízveszélyes kategóriába sorolt területek mezőgazdasági eredetű diffúz terhelésére lehet számítani, különösen az alegység északnyugati részén. A nagyobb lejtéssel rendelkező területekről a tápanyag-bemosódás kockázata nagy.

3. Jelentős vízgazdálkodási kérdések

3.1 A tápanyag tartalom túl nagy

Az alegységen lévő 4 db erősen módosított vízfolyás víztest mindegyike időszakos besorolású. Az alap vízhozamhoz képest – hígulást figyelembe véve – többletterhelésből adódó, jelentős tápanyagterhelés éri a víztesteket. A terhelés települési csapadékvíz, halastó lecsapoló víz és települési tisztított szennyvízből származik. A településekről származó vizek tápanyagsökkentését szűrőmezők, ideiglenes tározók kialakítása biztosíthatná.

Az alegység területén lévő települések belterületi csapadékvíz-elvezetésének tervezése-kivitelezése során előtérbe kerülnek a mélyfekvésű területek tározóként való igénybevétele (pl. Lakitelek).

A tisztított települési szennyvizek tekintetében pályázati forrásból megvalósuló új vagy fejlesztendő tisztítótelepek esetében elsődleges szempont a tápanyag eltávolítási hatások – lehetőségekhez képest – maximális szintre való emelése. A cél elérése érdekében olyan szennyvíztisztító telepek megvalósítását támogatjuk, ahol a – gazdaságosságot, fenntarthatóságot figyelembe véve – tisztítási technológia kiegészítésre kerül a szigorúbb kibocsátási határértékeknek való megfelelést biztosító berendezésekkel, valamint a haváriahelyzet kezelését biztosító rendszerekkel. Pályázati forrásból Nagykőrösön, Tápiószőlősön valósult meg a fenti szempontoknak megfelelő szennyvíztisztító telep.

A Körös-ér vízfolyás víztest szervesanyag/tápanyag terhelésének csökkentése érdekében a nagykőrösi BONDUEL konzervüzem ipari szennyvíztisztító kiépítése valósult meg.

Az alegységen lévő Tiszakécskei Holt-Tisza állóvíz víztest belső szervesanyag-terhelésének csökkentése érdekében az önkormányzat az üledék egyszeri eltávolítását pályázati forrásból tervezi megvalósítani. Az állóvíztest védelme érdekében ROP forrásból megvalósuló belterületi csapadékvíz-elvezető rendszer elemenként ~ 100 m hosszon szűrőmező kialakítása tervezett.

A vízfolyás víztestek belső szervesanyag terhelését csökkentő üledék egyszeri eltávolítása valósult meg a ROP forrásból támogatott Körös-ér projekt keretén belül.

3.2 A természetestől jelentősen eltérő vízszint-szabályozás zsilipekkel

Az alegység területén lévő vízfolyás víztesteken duzzasztást biztosító betétpallós műtárgyak üzemelnek. A víztestek üzemeltetési szabályzata tartalmazza a vízhiányos időszak kezelésére és a talajvíz dúsításra a belvíz visszatartását. A víztestekbe öntözővíz betáplálás nem történik – nem kettős működésűek -, vízkivétel az ideiglenesen kialakított víztérből történik.

Addig, amíg a gazdálkodási körben igény jelentkezik az öntözővízre, a műtárgyak üzemeltetését fenn kell tartani.

3.3. Nincs a természeteshez közeli, vagy zavart parti sáv

A víztestek – álló és vízfolyás - parti sávjának tulajdonviszonyai vegyesek. Az eltérő hasznosítási érdekigények nem teszik lehetővé a természeteshez közeli parti sáv kialakítását/kialakulását, fenntartását. A mederélig húzódó mezőgazdasági táblák, esetleg csatorna elszántások nem teszik lehetővé a parti sáv kialakítását. A problémára a pályázati forrásból megvalósuló, parti sávot érintő művelési ág váltás jelentene megoldást. Kellő szélességű és megfelelő zonációs összetételű parti sáv kialakulása esetén a víztestek melletti mezőgazdasági területekről származó tápanyag terhelés csökkenése valamint a defláció hatásának csökkenése válna elérhetővé.

3.4. Tartós talajvíz- és sekély rétegvízszint-süllyedés a hátság közeli területeken, és feltételezhető mély rétegvíz-, valamint termálvízszint csökkenés

JELENTŐS VÍZGAZDÁLKOSÁSI KÉRDÉSEK 2-12 TERVEZÉSI ALEGYSÉG

A terület földtani felépítését és hidrogeológiai viszonyait tekintve a Nagykőrösi homokhát nagy része beszivárgási (leáramlási) területnek tekinthető. A sekély talajvizek jelentős része ennek a jellegnek köszönhetően pótlódik, a rétegvizek esetében a beszivárgáson túl már oldalirányú utánpótlódással is számolni kell. Jelenleg több öntözőtelep használja ki a sekély talajvíz illetve rétegvíz adta lehetőségeket. A tartós vízszintsüllyedések egy átfogó, komplex monitoring rendszeren alapuló környezeti hatásvizsgálat (hidrodinamikai modell, monitoring rendszer kiépítése vízszintregisztráló műszerekkel) keretében határozhatók meg. Beszivárgási terület révén a mennyiségi jellemzőkön túl a vizek jó minőségi paramétereinek fenntartására is fontos odafigyelni.

A mély réteg- és termálvizek az oldalirányú utánpótlódásból táplálkoznak. Ezek vízszintsüllyedésének vizsgálatára, monitorozására monitoring rendszer kiépítése szükséges. A monitoring rendszer fejlesztése szükséges, hiszen a jelenleg rendelkezésre álló adatok (OSAP) nem adnak valós képet a vízmérleg készítéséhez.

Rendeleti szabályozással, hatósági helyszíni ellenőrzéssel lehetőséget kell adni arra, hogy az engedély nélküli vízkivételek feltárásra, megszüntetésre kerüljenek.

A területen az utóbbi években megnőtt a nagy területű, illetve nagy vízigényű öntözőtelepek száma, melyek nagyrészt felszín alatti vízből (talajvíz, rétegvíz) elégítik ki vízigényüket. A sekély porózus-, porózus- és porózus termál víztestek mennyiségi állapota egyaránt bizonytalan, illetve nem jó mennyiségi állapotú. A VGT1-ben célként lett megfogalmazva a víztestek jó állapotban való tartása, illetve jó állapotba való hozása. A megfogalmazott cél elérése érdekében a kiadott vízjogi üzemeltetési engedélyek felülvizsgálata szükséges.

- 3.5. A felszín alatti vizekben feltételezhető mezőgazdasági (pontoszerű és diffúz), illetve kommunális (szennyvízszikkasztás) eredetű nitrát szennyezés a hátsághoz közeli beszivárgási területeken

A Nagykőrösi homokhátság területén a leáramlási hidrogeológiai jelleg miatt a mezőgazdasági és kommunális eredetű nitrát szennyeződés szempontjából érzékeny földtani közegnek minősül. A területen az utóbbi években növekvő számban jelennek meg a nagy felszín alatti vízigényű öntözőtelepek.

- 3.6. A használható felszín alatti vízkészlet (kitermelt felszín alatti vízmennyiség) pontos ismeretének hiánya (engedély nélküli vízhasználatok)

Az engedély nélküli vízkivételek hatósági feltárásával, visszaszorításával mérsékelhető a felszín alatti vízkészletek csökkenése. Pozitív elmozdulásként értékelhető, hogy a 147/2010. (IV. 29.) kormányrendelet a vizek hasznosítását, védelmét és kártételeinek elhárítását szolgáló tevékenységekre és létesítményekre vonatkozó általános szabályokról megfogalmaz előírásokat a rétegvíz öntözési célú hasznosítása esetén a mikroöntözés alkalmazására és a vízmérő órák felszerelésére. Ezek a feltételek a vízjogi létesítési és üzemeltetési engedélyekbe rögzítésre kerülnek. További lépésként jelölhető meg, hogy csak azokon a területeken lehessen felszín alatti vízből öntözni, ahol gazdaságosan felszíni víz nem áll rendelkezésre, illetve az öntözőtelepi kutak vízszintjeinek folyamatos nyomon követése elengedhetetlen különösen az öntözési időszakban.

- 3.7. Hosszirányú átjárhatóság korlátozása

A vízfolyás víztestek befogadója a Tisza. A víztestek és az árvízvédelmi töltés keresztezésében a szakaszolást biztosító elzáró műtárgyak vannak beépítve, melyek magas tiszai vízállás esetén a hosszirányú átjárhatóságot korlátozzák. Az állapotot az árvízi biztonság érdekében fenn kell tartani.

JELENTŐS VÍZGAZDÁLKOSÁSI KÉRDÉSEK 2-12 TERVEZÉSI ALEGYSÉG

3.8. A területfejlesztés és a területrendezési igények (tervek) összhangjának biztosítása a vízrajzi és a természetes vízjárási viszonyokkal

A településrendezés-fejlesztés keretén belül figyelembe kell venni a természetes vízjárási viszonyokat. A Településrendezési Tervek készítéséhez kapcsolódóan élni szükséges a beépítési korlátozás vagy tiltás lehetőségével. A korlátozó intézkedéseket a rendszeresen belvízjárta, elöntésre hajlamos területek esetében, szivárgó és fakadóvizek megjelenésével érintett sávokra vonatkozóan kell alkalmazni. Ezen területek hasznosítása történhet vizes élőhelyként, átmeneti tározóként. A probléma kezelésére szabályozás jellegű (nem szerkezeti) intézkedések adhatnak módot.

3.9. Árvízi kockázat növekedése

Az alegységet is érinti az árvízi kockázat növekedése, melynek enyhítésére kettő önkormányzati beruházásból megvalósult árvízvédelmi töltésfejlesztés valósult meg – Lakitelek, Tiszakécske.